Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

z 10. novembra 2016 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2004/18/ES — Článok 45 — Články 49 a 56 ZFEÚ — Verejné zákazky — Podmienky vylúčenia z postupu zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby — Povinnosti týkajúce sa odvodov príspevkov na sociálne zabezpečenie — Jednotný dokument o riadnom splnení povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie — Oprava nezrovnalosti“

Vo veci C-199/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) z 3. februára 2015 a doručený Súdnemu dvoru 29. apríla 2015, ktorý súvisí s konaním:

Ciclat Soc. coop.

proti

Consip SpA,

Autorità per la Vigilanza sui Contratti pubblici di lavori, servizi e forniture

za účasti:

Istituto nazionale per l’assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL),

Team Service SCARL, ako zástupkyňa spoločností ATI-Snam Lazio Sud Srl a Ati-Linda Srl,

Consorzio Servizi Integrati,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: sudcovia C. Vajda (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu deviatej komory, sudcovia K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

* Jazyk konania: taliančina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Ciclat Soc. coop., v zastúpení: S. Sticchi Damiani, avvocato,

— Consip SpA, v zastúpení: A. Clarizia, avvocato,

— Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), v zastúpení: L. Frasconà a G. Catalano, avvocati,

— Consorzio Servizi Integrati, v zastúpení: G. Viglione, avvocato,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Varone a C. Colelli, avvocati dello Stato,

— Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara a A. Tokár, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 45 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mim. vyd. 06/007, s. 132).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi konzorciom Ciclat Soc. coop. (ďalej len „Ciclat") na jednej strane a spoločnosťou Consip SpA a Autorità per la vigilanza sui contratti pubblici di lavori, servizi e forniture (Úrad pre dohľad nad verejnými zákazkami na práce a verejnými zákazkami na dodávku tovaru a verejnými zákazkami na služby) na druhej strane vo veci postupu zadávania verejných zákaziek na upratovacie služby a ďalšie služby údržby budov, školských zariadení a školiacich stredísk verejnej správy.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenie 2 smernice 2004/18 uvádza:

„Zadávanie zákaziek v členských štátoch v mene štátu, regionálnych alebo miestnych orgánov a ďalších inštitúcií v správe subjektov, ktoré sa spravujú verejným právom, podlieha rešpektovaniu zásad zmluvy, najmä rešpektovaniu zásady voľného pohybu tovaru, zásady slobody usadiť sa a zásady slobody poskytovať služby a zásad z nich vyplývajúcich, napríklad zásada rovnakého zaobchádzania, zásada nediskriminácie, zásada vzájomného uznávania, zásada proporcionality a zásada transparentnosti. Pri verejných zákazkách, ktoré presahujú určitú hodnotu, sa však odporúča vypracovať predpisy pre koordináciu vnútroštátnych postupov pri zadávaní takýchto zákaziek Spoločenstvom, založené na týchto zásadách s cieľom zabezpečiť ich účinky a zabezpečiť liberalizáciu verejného obstarávania. Tieto koordinačné ustanovenia by sa preto mali vykladať tak v súlade s vyššie uvedenými pravidlami a zásadami, ako aj s ostatnými pravidlami zmluvy."

4 Článok 45 smernice 2004/18 sa týka kvalitatívnych kritérií výberu účastníkov týkajúcich sa osobnej spôsobilosti záujemcu alebo uchádzača. Odseky 2 a 3 tohto článku stanovujú:

„2. Každý hospodársky subjekt môže byť z účasti v zadávacom konaní vylúčený, ak:

…

e) nesplnil povinnosti týkajúce sa odvodov príspevkov na sociálne zabezpečenie podľa ustanovení právnych predpisov krajiny, v ktorej je usadený, alebo krajiny verejného obstarávateľa;

…

Členské štáty bližšie určia vykonávacie podmienky pre tento odsek podľa svojho vnútroštátneho práva a s ohľadom na právo Spoločenstva.

3. Za dostatočný dôkaz toho, že sa na hospodársky subjekt nevzťahuje žiadny z prípadov vymedzených v odsekoch 1 alebo 2 písm. a), b), c), e) alebo f), verejní obstarávatelia akceptujú:

a) …

b) pokiaľ ide o odsek 2 písm. e) a f), potvrdenie vydané príslušným orgánom dotknutého členského štátu.

…“

5 Podľa článku 51 smernice 2004/18:

„Verejný obstarávateľ môže hospodárske subjekty vyzvať, aby doplnili alebo objasnili certifikáty a dokumenty predložené podľa článkov 45 až 50.“

6 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/24/EÚ z 26. februára 2014 o verejnom obstarávaní a o zrušení smernice 2004/18 (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 65) uvádza vo svojom článku 93:

„Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.“

Talianske právo

7 Decreto legislativo n. 163 – Codice dei contratti pubblici relativi a lavori, servizi e forniture in attuazione delle direttive 2004/17/CE e 2004/18/CE (legislatívny dekrét č. 163 o kódexe verejného obstarávania prác, služieb a dodávok tovaru v rámci vykonania smerníc 2004/17/ES a 2004/18/ES) z 12. apríla 2006 (riadna príloha GURI č. 100 z 2. mája 2006), zmenený a doplnený zákonným dekrétom č. 70 z 13. mája 2011 (GURI č. 110 z 13. mája 2011, s. 1), zmenený na zákon prostredníctvom zákona č. 106 z 12. júla 2011 (GURI č. 160 z 12. júla 2011, s. 1) (ďalej len „legislatívny dekrét č. 163/2006“), upravuje v Taliansku všetky postupy zadávania verejných zákaziek na práce, služby a dodávky tovaru.

8 Legislatívny dekrét č. 163/2006 obsahuje vo svojej časti II článok 38, ktorý stanovuje všeobecné podmienky účasti na postupoch zadávania koncesií a verejných zákaziek na práce, dodávky tovaru a služby. Článok 38 ods. 1 písm. i) tohto dekrétu stanovuje:

„1. Z účasti na postupoch zadávania koncesií a verejných zákaziek na práce, dodávky tovaru a služby sa vylúčia, pričom im nemožno zadať subdodávateľské zákazky ani s nimi uzavrieť zmluvy týkajúce sa týchto zákaziek, osoby:

…

i) ktoré sa dopustili právoplatne preukázaného vážneho porušenia predpisov v oblasti odvodov príspevkov na sociálne zabezpečenie podľa ustanovení talianskych právnych predpisov alebo právnych predpisov štátu, v ktorom majú svoje sídlo“.

9 Podľa článku 38 ods. 2, 4 a 5 legislatívneho dekrétu č. 163/2006:

„2. Záujemca alebo uchádzač potvrdzuje, že v súlade s požiadavkami konsolidovaného znenia ustanovení zákonov a iných právnych predpisov, týkajúcich sa administratívnych dokumentov predloží náhradné vyhlásenie v zmysle dekrétu prezidenta Talianskej republiky č. 445 z 28. decembra 2000, ktoré bude obsahovať všetky prípady, keď došlo k jeho odsúdeniu v trestnom konaní, vrátane tých, ktoré mu neboli zapísané do registra trestov.

… Na účely odseku 1 písm. i) sa za vážne porušenia považujú také porušenia, ktoré bránia vydaniu jednotného dokumentu o riadnom splnení povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie [documento unico di regolarità contributiva]….

4. Na účely overenia dôvodov vylúčenia uvedených v tomto článku verejní obstarávatelia prípadne požiadajú záujemcov alebo uchádzačov, ktorí nemajú sídlo v Taliansku, o poskytnutie požadovaných dokladov a môžu sa okrem iného obrátiť na príslušné orgány so žiadosťou o spoluprácu.

5. Ak dotknutý štát Európskej únie nevydáva tento typ dokladu alebo potvrdenia, možno ho nahradiť prísažným vyhlásením, alebo – v členskom štáte, kde neexistuje žiadny predpis, ktorý by upravoval prísažné vyhlásenie – čestným vyhlásením vykonaným dotknutou osobou pred súdnym alebo správnym orgánom, notárom alebo príslušnou profesijnou organizáciou v štáte pôvodu, odkiaľ osoba prichádza.“

10 Porušenia, ktoré bránia vydaniu jednotného dokumentu o riadnom splnení povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie (ďalej len „DURC“), sú definované v decreto del ministero del lavoro e della previdenza sociale – che disciplina il documento unico di regolarità contributiva (dekrét ministerstva práce a sociálneho zabezpečenia týkajúci sa právnej úpravy jednotného dokumentu o riadnom splnení povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie) z 24. októbra 2007 (GURI č. 279 z 30. novembra 2007, s. 11).

11 Podľa článku 8 ods. 3 tohto dekrétu ministerstva:

„Len na účely účasti v zadávacom konaní nebráni vydaniu DURC rozdiel medzi splatnými a zaplatenými sumami, ktorý nie je výrazný, vo vzťahu ku každému orgánu sociálneho zabezpečenia a každej stavebnej sporiteľni. Za vážny sa nepovažuje rozdiel medzi splatnými a zaplatenými sumami, ktorý je 5 % alebo menej, za každé mzdové alebo príspevkové obdobie alebo v každom prípade rozdiel nižší ako 100 eur, čím nie je dotknutá povinnosť zaplatiť uvedenú sumu do tridsiatich dní nasledujúcich po vydaní DURC.“

12 DURC, ktorý je vydaný podniku, je platný na obdobie troch mesiacov.

13 V súlade s článkom 7 ods. 3 uvedeného dekrétu ministerstva sa taktiež stanovuje, že v prípade nedodržania podmienok súvisiacich s riadnym splnením povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie dotknuté orgány „vyzvú dotknutú osobu, aby si splnila svoje povinnosti v lehote nepresahujúcej pätnásť dní“. Vnútroštátna judikatúra však spresnila, že výzva na splnenie povinností sa neuplatní, ak si DURC vyžiada verejný obstarávateľ.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

14 Oznámením uverejneným v *Úradnom vestníku Európskej únie* 14. júla 2012, vyhlásila Consip zadávacie konanie na zákazku upratovacích služieb a ďalších služieb na zachovanie primeraného vzhľadu a funkčnosti budov, školských zariadení každého druhu a na každom stupni, ako aj školiacich stredísk verejnej správy. Na tejto zákazke rozdelenej do 13 častí bolo možné zúčastniť sa s nezávislými ponukami. Zo spisu predloženému Súdnemu dvoru vyplýva, že lehota na predkladanie ponúk bola stanovená na 26. septembra 2012.

15 Oznámenie výslovne ukladalo každému uchádzačovi pod sankciou vylúčenia povinnosť vyhlásiť, že spĺňa všeobecné podmienky účasti na zadávacom konaní uvedené v článku 38 legislatívneho dekrétu č. 163/2006.

16 Ciclat, konzorcium tvorené výrobnými družstvami, predložilo ponuku týkajúcu sa časti 7, pri ktorej bola základná hodnota zákazky 91 200 000 eur, a časti 12, pri ktorej bola základná hodnota zákazky 89 800 000 eur, pričom zložilo dočasnú zábezpeku vo výške 912 000 eur, pokiaľ ide o časť 7, a 898 000 eur, pokiaľ ide o časť 12.

17 Keďže je Ciclat konzorciom, pre prípad zadania zákazky uviedlo vo svojej ponuke zúčastnené družstvá, medzi ktorými uviedlo najmä družstvo Ancora Soc. coop. arl. Dňa 10. septembra 2012 toto družstvo na základe relevantnej časti článku 38 legislatívneho dekrétu č. 163/2006 vyhlásilo, že „sa nedopustilo právoplatne preukázaného vážneho alebo vydaniu DURC brániaceho porušenia predpisov uplatniteľných v oblasti odvodov príspevkov na sociálne zabezpečenie…“.

18 Po dokončení zadávacieho konania sa Ciclat umiestnilo na prvom mieste v predbežnom zozname pre časť 7 a na druhom mieste pre časť 12.

19 Dňa 12. júna 2013 Istituto nazionale per l’assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Národný inštitút pre poistenie proti pracovným úrazom) (INAIL) vydal na žiadosť spoločnosti Consip v rámci bežných kontrol potvrdenie, v ktorom uviedol, že k dátumu jeho vyhlásenia z 10. septembra 2012, Ancora nesplnilo svoje povinnosti v oblasti odvodu príspevkov sociálneho zabezpečenia, pokiaľ ide o platbu poistného, keďže neuhradilo tretiu časť poistného v rámci režimu vlastného určenia odvodov vykonaného týmto družstvom, ktorá bola splatná 16. augusta 2012 a dosahovala výšku 33 148, 28 eura. Táto tretia časť bola uhradená spoločne so štvrtou a poslednou časťou 5. decembra 2012, t. j. predtým, ako boli vykonané uvedené kontroly, a predtým, ako bol známy výsledok zadávacieho konania.

20 Keďže Consip následne rozhodla o vylúčení konzorcia Ciclat z verejného obstarávania, toto konzorcium podalo proti tomuto opatreniu o vylúčení a proti súvisiacim opatreniam spočívajúcim vo vykonaní dočasných zábezpek žalobu na Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Krajský správny súd Lazio, Taliansko). Uvedený súd túto žalobu zamietol.

21 Ciclat podalo proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na vnútroštátny súd. Tvrdilo, že nezaplatenie jednej časti poistného v rámci režimu vlastného určenia odvodov v stanovenej lehote nemôže byť považované za „právoplatne preukázané a vážne porušenie“ najmä vzhľadom na to, že k uhradeniu príspevkov došlo dobrovoľne spolu so štvrtou a poslednou splátkou. Tiež uviedlo, že INAIL nesplnil svoju povinnosť

oznámiť mu nezrovnalosti podľa článku 7 dekrétu ministerstva z 24. októbra 2007, keďže táto povinnosť sa uplatní taktiež v prípade žiadosti o DURC z úradnej povinnosti pri kontrole na podnet verejného obstarávateľa.

22 Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) má pochybnosti o platnosti predmetných talianskych právnych predpisov. Domnieva sa, že tieto predpisy by mohli byť v rozpore s právom Únie, najmä s článkom 45 smernice 2004/18 a článkami 49 a 56 ZFEÚ.

23 Za týchto podmienok Consiglio di Stato (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni článok 45 smernice 18/2004 v spojení so zásadou primeranosti, ako aj články 49 a 56 ZFEÚ takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v rámci postupu zadávania zákaziek nad prahovou hodnotou umožňuje požadovať z úradnej povinnosti potvrdenie vydané orgánmi sociálneho zabezpečenia (DURC) a stanovuje verejnému obstarávateľovi povinnosť, aby za dôvod vylúčenia považoval potvrdenie, z ktorého vyplýva predchádzajúce porušenie povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie, a to najmä ak táto prekážka pretrváva počas účasti na zadávacom konaní, hoci o nej hospodársky subjekt, ktorý sa na nej zúčastnil na základe kladného a platného DURC, nevedel, ale v čase zadania zákazky alebo preskúmania z úradnej povinnosti už v každom prípade neexistovala?“

O prejudiciálnej otázke

24 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 45 smernice 2004/18, ako aj články 49 a 56 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje verejnému obstarávateľovi povinnosť, aby za dôvod vylúčenia považoval porušenie povinnosti odvodu príspevkov sociálneho zabezpečenia konštatované v potvrdení vydanom orgánmi sociálneho zabezpečenia na žiadosť verejného obstarávateľa z úradnej povinnosti, ak toto porušenie existovalo v čase účasti na zadávacom konaní, aj keď pri zadávaní zákazky alebo preskúmaní z úradnej povinnosti už neexistovalo.

25 Na úvod treba pripomenúť, že ako vyplýva z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, smernica 2004/18 je uplatniteľná na skutkový stav v spore vo veci samej. Okrem toho treba zdôrazniť, že podľa odôvodnenia 2 tejto smernice sa jej ustanovenia majú vykladať v súlade so zásadou slobody usadiť sa a zásadou slobody poskytovať služby, ako aj zásad z nich vyplývajúcich. Nie je preto potrebné vykonať samostatné preskúmanie vnútroštátnej právnej úpravy vo veci samej z hľadiska článkov 49 a 56 ZFEÚ.

26 Okrem toho treba uviesť, že smernica 2014/24, na ktorú rozhodnutie vnútroštátneho súdu odkazuje, v čase skutkových okolností vo veci samej ešte nenadobudla účinnosť, ako vyplýva z článku 93 tejto smernice, a nie je teda uplatniteľná *ratione temporis*.

27 V prvom rade treba skúmať, či článok 45 smernice 2004/18 bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá považuje za dôvod vylúčenia porušenie povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktorá existovala v čase účasti na zadávacom konaní, aj keď bola suma príspevkov uhradená pred zadaním zákazky alebo pred preskúmavaním, ktoré vykonal verejný obstarávateľ z úradnej povinnosti.

28 V tejto súvislosti treba na jednej strane uviesť, že článok 45 ods. 2 smernice 2004/18 ponecháva členským štátom voľnosť určiť lehotu, v rámci ktorej musia záujemcovia splniť svoje povinnosti v súvislosti so zaplatením príspevkov sociálneho zabezpečenia a môžu prípadne odstrániť nedostatky *a posteriori*, ak je táto lehota v súlade so zásadou transparentnosti a zásadou rovnosti zaobchádzania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. februára 2006, La Cascina a i., C-226/04 a C-228/04, EU:C:2006:94, body 31 a 32).

29 Na druhej strane, aj keď verejný obstarávateľ môže požadovať, aby údaje súvisiace s určitou ponukou boli presným spôsobom opravené alebo doplnené, takéto opravy alebo doplnenia sa môžu týkať len údajov, v prípade ktorých sa dá objektívne overiť, že existovali už pred uplynutím lehoty stanovenej na prihlásenie sa do výberového konania a nemôžu sa týkať informácií, ktorých oznámenie sa požaduje pod hrozbou vylúčenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. októbra 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, body 39 a 40).

30 Okrem toho článok 51 smernice 2004/18, ktorý stanovuje, že verejný obstarávateľ môže hospodárske subjekty vyzvať, aby doplnili alebo objasnili potvrdenia a dokumenty predložené podľa článkov 45 až 50 tejto smernice, nemožno vykladať tak, že sa verejnému obstarávateľovi umožní pripustiť akékoľvek nápravy prípadov opomenutia, ktoré podľa výslovných ustanovení zadávacích podkladov musia viesť k vylúčeniu uchádzača (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. novembra 2014, Cartiera dell'Adda, C-42/13, EU:C:2014:2345, bod 46).

31 Z toho vyplýva, že článok 45 smernice 2004/18 nebráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá považuje za dôvod vylúčenia porušenie povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktorá existovala v čase účasti na zadávacom konaní, aj keď bola suma príspevkov uhradená pred zadaním zákazky alebo pred preskúmavaním, ktoré vykonal verejný obstarávateľ z úradnej povinnosti.

32 Treba určiť, či sa tento záver taktiež uplatní, ak taká vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, stanoví, že sa otázka, či si hospodársky subjekt riadne plní svoje povinnosti týkajúce sa odvodov príspevkov na sociálne zabezpečenie v čase jeho účasti na zadaní zákazky, určí podľa potvrdenia vydaného orgánmi sociálneho zabezpečenia a na žiadosť verejného obstarávateľa z úradnej povinnosti. Vnútroštátny súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že orgány sociálneho zabezpečenia nemajú podľa článku 7 ods. 3 dekrétu ministerstva z 24. októbra 2007 povinnosť pred vydaním takéhoto potvrdenia upozorniť dotknutý hospodársky subjekt na nezrovnalosť.

33 Na jednej strane treba uviesť, že článok 45 ods. 2 písm. e) smernice 2004/18 umožňuje členským štátom vylúčiť z účasti na zadávacom konaní akýkoľvek hospodársky subjekt, ktorý si nesplnil svoje povinnosti týkajúce sa odvodov príspevkov na sociálne zabezpečenie. Okrem toho podľa článku 45 ods. 3 smernice 2004/18 za dostatočný dôkaz toho, že sa na hospodársky subjekt nevzťahuje žiadny z prípadov vymedzených v uvedenom odseku 2 písm. e) verejní obstarávatelia akceptujú potvrdenie vydané príslušným orgánom dotknutého členského štátu, z ktorého vyplýva, že tieto požiadavky sú splnené. Zo znenia týchto ustanovení nijako nevyplýva, že by príslušné orgány nemohli z úradnej povinnosti požadovať orgány sociálneho zabezpečenia o uvedené potvrdenie.

34 Na druhej strane skutočnosť, že hospodársky subjekt nebol na takúto nezrovnalosť upozornený, nie je relevantná, pokiaľ mal možnosť u príslušného orgánu kedykoľvek overiť súlad plnenia svojich povinností s právom. Ak naozaj ide o taký prípad, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, hospodársky subjekt sa nemôže opierať o potvrdenie vydané orgánmi sociálneho zabezpečenia získané pred predložením svojej ponuky, ktoré preukazuje, že si riadne splnil svoje povinnosti týkajúce sa odvodov príspevkov na sociálne zabezpečenie pred predložením tejto ponuky, napriek tomu, že vie, a to prípadne po informovaní sa u príslušného orgánu, že v čase predloženia svojej ponuky si už takéto povinnosti riadne neplní.

35 V druhom rade treba skúmať, či článok 45 smernice 2004/18 bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje verejnému obstarávateľovi povinnosť, aby za dôvod vylúčenia považoval porušenie povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie konštatované v potvrdení vydanom orgánmi sociálneho zabezpečenia na žiadosť verejného obstarávateľa z úradnej povinnosti, ak toto porušenie existovalo v čase účasti na zadávacom konaní, čím verejný obstarávateľ prichádza o akúkoľvek diskrečnú právomoc v tejto súvislosti.

36 Treba konštatovať, že článok 45 ods. 2 smernice 2004/18 neusiluje o to, aby sa v ňom uvedené dôvody vylúčenia uniformne uplatňovali na úrovni Únie, takže členské štáty majú možnosť tieto dôvody vylúčenia vôbec neuplatňovať alebo ich začleniť do vnútroštátnej právnej úpravy s dôslednosťou, ktorej stupeň sa môže meniť v každom jednotlivom prípade v závislosti od právnych, ekonomických alebo sociálnych zreteľov, ktoré prevážia na vnútroštátnej úrovni (rozsudok z 10. júla 2014, Consorzio Stabile Libor Lavori Pubblici, C-358/12, EU:C:2014:2063, bod 36 a citovaná judikatúra). Toto ustanovenie teda neukladá členským štátom povinnosť nechať verejným obstarávateľom diskrečnú právomoc v tejto súvislosti.

37 Z toho vyplýva, že článok 45 smernice 2004/18 nebráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje verejnému obstarávateľovi povinnosť, aby za dôvod vylúčenia považoval porušenie povinnosti odvodu príspevkov sociálneho zabezpečenia konštatované v potvrdení vydanom orgánmi sociálneho zabezpečenia na žiadosť verejného obstarávateľa z úradnej povinnosti, ak toto porušenie existovalo v čase účasti na zadávacom konaní, čím verejný obstarávateľ prichádza o akúkoľvek diskrečnú právomoc v tejto súvislosti.

38 V treťom a poslednom rade treba skúmať otázku vnútroštátneho súdu týkajúcu sa toho, či vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, zavádza diskrimináciu medzi podnikmi so sídlom v Taliansku a podnikmi so sídlom v iných členských štátoch. Vnútroštátny súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v súvislosti s týmito poslednými uvedenými podnikmi článok 38 ods. 4 a 5 legislatívneho dekrétu č. 163/2006 stanovuje, že verejný obstarávateľ musí požiadať tieto podniky, aby sami predložili požadované doklady, a že ak dotknutý členský štát nevydáva takýto druh dokladu alebo potvrdenia, bude sa za dostatočný dôkaz považovať prísažné vyhlásenie alebo čestné vyhlásenie.

39 V tomto ohľade treba uviesť, že z rozhodnutia vnútroštátneho súdu nevyplýva, že by podniky so sídlom v iných členských štátoch predložili ponuky vo veci samej. Z toho vyplýva, že otázka, či vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, zavádza diskrimináciu medzi podnikmi so sídlom v Taliansku a podnikmi so sídlom v iných členských štátoch, nie je pre riešenie sporu vo veci samej relevantná.

40 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 45 smernice 2004/18 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje verejnému obstarávateľovi povinnosť, aby za dôvod vylúčenia považoval porušenie povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie konštatované v potvrdení vydanom orgánmi sociálneho zabezpečenia na žiadosť verejného obstarávateľa z úradnej povinnosti, ak toto porušenie existovalo v čase účasti na zadávacom konaní, aj keď pri zadávaní zákazky alebo preskúmaní z úradnej povinnosti už neexistovalo.

O trovách

41 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

Článok 45 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá stanovuje verejnému obstarávateľovi povinnosť, aby za dôvod vylúčenia považoval porušenie povinnosti odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie

konštatované v potvrdení vydanom orgánmi sociálneho zabezpečenia na žiadosť verejného obstarávateľa z úradnej povinnosti, ak toto porušenie existovalo v čase účasti na zadávacom konaní, aj keď pri zadávaní zákazky alebo preskúmaní z úradnej povinnosti už neexistovalo.

Podpisy